

Dosarul nr. 3ra-1152/22
2-20131103-01-3ra-04112022

Instanța de fond: Curtea de Apel Chișinău – Gr. Dașchevici, V. Negru, E. Palanciuc,

ÎNCHEIERE

20 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Diana Stănilă

Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului depus de Sergiu Furdui și de avocatul Dumitru Buliga,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către Sergiu Furdui împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea parțială a hotărârii,

împotriva hotărârii din 20 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

constată:

La 21 octombrie 2020, Sergiu Furdui, a înaintat la Curtea de Apel Chișinău acțiune, care ulterior la 06 aprilie 2021 și 21 februarie 2022, a fost completată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea în parte a hotărârii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, precum și încetare procedurii cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcției vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, în privința lui Sergiu Furdui, în temeiul intervenirii demisiei.

În motivarea acțiunii, Sergiu Furdui, a relatat că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020, în partea contestată, nu corespunde cerințelor și exigențelor menționate la art. 31 din Codul administrativ, sub aspectul că nu cuprinde motivarea, în partea ce îl vizează. Or, motivarea este un element esențial al unei hotărâri, obligativitatea fiind o garanție și o condiție a procesului echitabil, consfințit în art. 6 alin. (1) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților fundamentale. Hotărârea contestată este contrară prevederilor stipulate la pct. 1.5. din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.612/29 din 20 decembrie 2018. Or, concursul s-a

desfășurat, nefiind respectate principiile așa ca: competență și merit profesional-selectarea celor mai competenți candidați în baza unor criterii clar definite și a unei proceduri unice de evaluare; imparțialitate-aplicarea în mod nediscriminatoriu a unor criterii unice de selecție.

A comunicat reclamantul că, cu privire la competență și merit profesional, sunt relevante: Hotărârea Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor nr. 1/1 din 31 ianuarie 2020 prin care, Sergiu Furdui, a fost evaluat cu calificativul excelent și Hotărârea Colegiului pentru selecția și cariera judecătorilor nr. 17/04 din 21 februarie 2020 prin care ultimul a fost admis la concursul privind suplinirea funcției de judecător la Curtea Supremă de Justiție cu 80 de puncte. Hotărârile menționate cuprind clar criteriile de evaluare și de selecție în baza unor proceduri unice îndeplinite de Colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor și, respectiv, de Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor - organe specializate ale Consiliului Superior al Magistraturii. Or, desconsiderarea vădită a rezultatelor obținute la evaluare și la selecție de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii, sfidează recomandările desprinse din concluzia finală a Comisiei de la Veneția expusă în Opinia din 14 octombrie 2019, conform căreia, decizia Consiliului Superior al Magistraturii trebuie să fie publică și pe deplin motivată, și să rezulte automat în baza raportului comitetului de evaluare.

A relatat reclamantul că, interpretarea judiciar-doctrinară a normelor juridice care reglementează promovarea în instanța judecătorească ierarhic superioară, nu deține un drept discreționar la acest capitol, dar este obligat să emită actul administrativ individual solicitat reieșind din punctajul acumulat, care reprezintă criteriul de bază, alături de experiența profesională (30 ani stagiul de judecător). Or, astfel, în cazul în care sunt întrunite condițiile legale de vechime în funcție de judecător și de un punctaj mai mare în raport cu alți candidați, se impune emiterea actului administrativ individual solicitat.

A invocă reclamantul că, observă un tratament discriminatoriu, de vreme ce nu sunt aplicate criterii unice în raport cu alți participanți la concurs, în special față de cei cu media de concurs mai mică, astfel, nefiind motivată proporționalitatea, în sensul art. 29 din Codul administrativ, la punctajul oferit de membrii Consiliului Superior al Magistraturii și, respectiv, la votul aplica contra. Votul contra a fost precedat de punctajul oferit: 2; 3; 5 și 10, care este vădit disproporționat în raport cu punctajul oferit de ceilalți membri ai Consiliului Superior al Magistraturii: 15; 15, 20; 20; 20 și 20 și, respectiv, cel final, precum și în raport cu aprecierile de evaluare și de selecție efectuate de organele specializate ale Consiliului Superior al Magistraturii.

A opinat reclamantul că, există semne de întrebare cu privire la punctajul minim din 20 de puncte, de vreme ce nu sunt motivate prin raportare la criteriile stabilite de lege, în hotărâre fiind preluate doar în abstract texte din lege. Or, rezultatele de la evaluare și de la selecție, de rând cu cele obținute de 2 participanți la concurs cu același punctaj-80, au determinat clasarea în fruntea listei judecătorilor din Registrul participanților la concursul pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător, președinte sau vicepreședinte al instanței judecătorești. Însă, nici-unul din participanții la concurs clasați în fruntea listei menționate, nu au acumulat voturile

necesare promovării în funcție, iar punctajul minim acordat de unii membri ai Consiliului Superior al Magistraturii cu drept de vot nu se racordează cu locul pe care îl ocupau în rezultatul de evaluare și de selecție efectuate. Din conținutul hotărârii se observă că punctajul de 2; 3; 5 și 10 nu este motivat, la fel, cum nu este motivat nici votul contra. Or, punctajul acordat de membrii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cu drept de vot, prezenți la ședință-12,90 puncte constituie al optulea rezultat în raport cu cel obținut de ceilalți candidați la funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, participanți la concursul dat. Punctajul final de 92,90 puncte constituie al patrulea rezultat în raport cu cel obținut de ceilalți candidați la funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

A susținut reclamantul că, discrepanța evidentă dintre punctajul individual acordat cu cel final, precum și cu rezultatele obținute la evaluare și la selecție, atestă caracterul arbitrar și tendențios referitor la stabilirea proporționalității și rezonabilității punctajului minim și, respectiv, votului contra acordat. Or, din conținutul hotărârii contestate nu pot fi recunoscute punctele de vedere ale unor membri ai Consiliului Superior al Magistraturii din care au reieșit la formarea punctajului disproporțional și, respectiv, la rezonabilitatea votului contra. Procedând în asemenea mod, se constată că punctajul minim și voturile contra acordate, sunt lipsite de suport probatoriu și de raționament juridic, devreme ce, pe lângă faptul că, nu se bazează pe principiile menționate, creează impresia că pe unii membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, nu-i interesează să pronunțe o hotărâre motivată, scopul urmărit fiind doar înlăturarea din concurs pentru suplinirea funcțiilor de judecător la Curtea Supremă de Justiție. Iar în atare situație, există suficiente argumente de a crede că, unii membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, sfidând egalitatea de tratament, buna-credință și imparțialitatea, au acționat intenționat împotriva lui Sergiu Furdui, ca participant la concursul pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

A mai indicat reclamantul că, hotărârea contestată este contrară prevederilor stipulate la pct. pct.3.32.-3.35 din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.612/29 din 20 decembrie 2018. Or, conform normelor enunțate, în cadrul ședinței Plenul Consiliului Superior al Magistraturii va aprecia motivarea personală a candidatului și corespunderea acestuia funcției de judecător; motivele care au determinat candidatul să participe la concurs; determinarea vizând ocuparea funcției pentru care candidează; propuneri privind modernizarea și îmbunătățirea activității instanței și calității actului de justiție; fermitatea în expunere în cadrul interviului, precum și reputația persoanei în contextul prevederilor legale. La aprecierea candidatului, Consiliul Superior al Magistraturii, va ține cont de meritele acestuia, competențele sale profesionale, personale și sociale.

A relatat reclamantul că, deși scrisoarea de motivație și interviul din ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 22 septembrie 2020, conțin motivele de participare la concurs, determinarea vizând ocuparea funcției pentru care a candidat Sergiu Furdui și propunerile privind modernizarea și îmbunătățirea activității instanței și calității actului de justiție, Plenul Consiliului Superior al

Magistraturii nu s-a expus asupra acestor criterii importante. Hotărârea contestată la caz, menține o tăcere inexplicabilă cu privire la competență și merit personal, astfel, încât nu sunt analizate și apreciate meritele, competențele funcționale, personale și sociale reflectate în Curriculum Vitae și în caracteristica semnată de Președintele Curții de Apel Chișinău. Iar nemotivarea hotărârii, sub aspectele enunțate, conduce la concluzia certă că, sunt neglijate totalmente meritele, competențele profesionale, personale și sociale, astfel fiind dreptul la reputație profesională ca judecător și savant. Or, acest drept reprezintă reflectarea obiectivă a calităților profesionale și morale ale judecătorului în conștiința socială, însoțită de aprecierea în societate și în cadrul sistemului de drept. Hotărârea contestată nu conține un răspuns clar și precis din care ar rezulta aprecierile efectuate sub aspectul evaluării activității practico-stiințifice desfășurate ca judecător și savant, precum și aprecierii, în plan comparativ, cu activitatea similară a celorlalți participanți la concursul pentru suplینirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție. Mai mult, hotărârea contestată nu conține nici datele caracteristice ce îl vizează pe Sergiu Furdui, ca cetățean, judecător și savant, iar astfel, cu certitudine se conturează caracterul arbitrar și inechitabil ale acestui act administrativ individual.

Consideră reclamantul că, hotărârea contestată la caz este contrară prevederilor art. 137 din Codul administrativ, sub aspectul că, nu este motivat dreptul discreționar, nefiind pasibilă identificarea și recunoașterea criteriilor puse la baza acestui drept exercitat de unii membri ai Consiliului Superior al Magistraturii. Or, manifestând respect față de dreptul discreționar exercitat, conform normei enunțate, membrii Consiliului Superior al Magistraturii, trebuie să acționeze cu bună-credință cu respectarea legislației în vederea realizării scopului pentru care este atribuit dreptul respectiv. Conform art. 24 alin. (1) din Codul administrativ, membrii autorității publice, participanți la procedura administrativă, trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Dreptul discreționar exercitat de membrii Consiliului Superior al Magistraturii, care au oferit punctaj minim disproporțional și, respectiv au votat contra nemotivat, nu se încadrează în limitele legislației și nu corespund trăsăturilor aplicării discreționare ale dreptului respectiv.

Astfel, membrii Consiliului Superior al Magistraturii, procedând în asemenea mod, au încălcat prevederile art. 11 lit. a) și b) a Legii nr. 947 din 19.07.1996, conform căreia, membrul Consiliului Superior al Magistraturii, este obligat: a) să-și exercite atribuțiile în conformitate cu legea; b) să asigure ocrotirea drepturilor și libertăților magistraților, onoarei și demnității lor în condițiile legii.

Încălcarile de lege menționate, soldate cu nemotivarea hotărârii contestate, prin prisma dreptului discreționar exercitat arbitrar, demonstrează caracterul ilicit al actului administrativ individual contestat la caz. Or, dreptul discreționar exercitat a influențat definitiv soluția și, în consecință, de rând cu dreptul la reputația profesională, este vătămat și dreptul la promovare în funcție, prevăzut la art. 14 alin. (1) a Legii cu privire la statutul judecătorului și asigurat de art. 123 alin. (1) din Constituție. Prin urmare, conform art. 30 alin. (2) din Codul administrativ, este inadmisibilă afectarea drepturilor la reputație profesională și la promovare în funcție a judecătorului, dobândite în condițiile legale. Iar conform art. 35 Cod administrativ,

autoritățile publice și persoanele fizice care le reprezintă răspund, după caz, penal, contravențional, civil sau disciplinar pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a activității administrative, în condițiile legii.

A opinat reclamantul că, întrucât, un membru al Consiliului Superior al Magistraturii, profesoară titulară de drept, raportor pe chestiunea privind desfășurarea și participarea la concursul pentru suplinirea funcțiilor de judecător la Curtea Supremă de Justiție, a votat contra, însuflă părerea că a fi avut o poziție preconcepută, dinainte stabilită, influențată de factori și interese străine. Circumstanțe ce pun la îndoială rezonabilă imparțialitatea acestui membru la darea hotărârii contestate. Mai mult, un membru al Consiliului Superior al Magistraturii, profesoară titulară de drept, a soluționat chestiunea în privința lui Sergiu Furdui, necăutând la faptul că, se află în prezența unei circumstanțe evidente de incompatibilitate, fiind obligată, în așa mod să declare abținere. Or, ultimul, în calitate de judecător-raportor a făcut parte din completul de judecată care a pronunțat decizia din 11 decembrie 2014, ce-i viza 2 rude de gradul I, cu statut procesual-penal de bănuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 287 alin.(2) lit. b) Cod penal (Curtea de Apel Chișinău, dosarul nr. 21 r-668/14).

Astfel, membrul Consiliului Superior al Magistraturii, rudă apropiată cu bănuiții menționați, a votat contra, iar circumstanțele enunțate atestă dubii rezonabile privind imparțialitatea și corectitudinea acestui membru de drept, devreme ce nu sunt respectate recomandările stipulate la pct. 2.5 din Principiile de la Bangalore. Iar în cazul în care membrul Consiliului Superior al Magistraturii, nu a declarat abținere de la examinarea chestiunii ce-l vizează pe Sergiu Furdui, este viciată procedura de emiterе/adoptare a hotărârii contestate la caz, dat fiind faptul că, la deliberare aceasta nu era capabilă să soluționeze imparțial și obiectiv, având o prejudecată reală, fapt confirmat de punctajul minim și, respectiv, votul contra, acordat nemotivat. Or, conform punctajului final acumulat, Sergiu Furdui, a acumulat 92,90 puncte, ocupând locul 4 în lista candidaților, iar numărul de locuri vacante pentru funcțiile scoase la concurs fiind 9 posturi vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, conform Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09.06.2020, ipoteză care ridică suspiciuni serioase privind modalitatea de selectare a candidaților pentru a fi propuși Parlamentului spre numirea în funcțiile vacante, din moment ce Sergiu Furdui, cu un punctaj mai mare nu a fost propus Parlamentului, iar totodată rămânând încă 4 locuri vacante, pentru care pârâțul prin aceeași hotărâre a anunțat un nou concurs.

A relatat reclamantul că, deși conform art. 20 alin. (3¹) din Legea nr. 947/1996 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, promovarea judecătorilor la o instanță superioară, se face în baza recomandărilor Colegiului pentru selecția și cariera judecătorilor, pârâțul în mod inadmisibil a ignorat recomandările respective ale Colegiului pentru selecția și cariera judecătorilor în privința lui Sergiu Furdui, care conform Hotărârii nr. 17/04 din 21 februarie 2020 a fost admis pentru participare la concursul privind suplinirea funcției de judecător la Curtea Supremă de Justiție cu 80 de puncte, iar totodată, conform Hotărârii nr. 1/1 din 31 ianuarie 2020 în rezultatul evaluării performanțelor, Colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor i-a acordat lui Sergiu Furdui calificativul „excelent”,

calificativ la fel ignorat de pârât la adoptarea hotărârii contestate, deoarece membrii Consiliului Superior al Magistraturii votând cu 5 voturi pro și 6 (șase) voturi împotriva în privința lui Sergiu Furdui, contrar art. 16 din Codul administrativ au desfășurat o activitate administrativă arbitrară sub pretextul exercitării dreptului discreționar și contrară normelor de drept enunțate, prin ce a adus atingere gravă drepturilor fundamentale ale lui Sergiu Furdui.

Reclamantul a menționat că, întrunea criteriile de bază pentru promovarea la Curtea Supremă de Justiție, prevăzute de art. 2 alin. (1) - (2) din Lege privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor nr. 154/2012 din 05.07.2012, și anume: avea o experiență de 30 ani în funcția de judecător, nu avea sancțiuni disciplinare, i-au fost conferite diferite titluri de merit în această funcție, un nivel înalt de cunoștințe și aptitudini profesionale, capacitatea de aplicare în practică a cunoștințelor, indicatori înalți calitativi și cantitativi ai activității desfășurate în funcția de judecător, respectarea standardelor etice de către acesta fapt ce se confirmă de către Colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor care i-a acordat prin Hotărârea nr. 1/1 din 31 ianuarie 2020 calificativul „excelent”, iar după desfășurarea procedurii de selectare, Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor a admis prin Hotărârea nr. 17/04 din 21 februarie 2020 candidatura acestuia pentru participare la concursul privind suplinirea funcției de judecător la Curtea Supremă de Justiție cu 80 de puncte, activitatea didactică și științifică a acestuia este una foarte bogată, or, judecătorul Sergiu Furdui a citit lecții juridice la facultatea de drept din diverse instituții de învățământ superior, inclusiv fiind formator la Institutul Național de Justiție, iar în activitatea sa științifică a publicat literatură juridică și științifico-practică din domeniul dreptului în multiple surse, care au ajutat la formarea și dezvoltarea culturii juridice și a științei dreptului, iar în final acestuia i s-a respins solicitarea pe simplu motiv de neîntrunire a numărului necesar de voturi din partea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, fără absolut nici o motivare în acest sens.

Prin hotărârea din 20 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă acțiunea de contencios administrativ înaintată de către Sergiu Furdui împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, privind anularea în parte a hotărârii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, Consiliul Superior al Magistraturii are putere discreționară la promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, care de fapt constituie o activitate internă și exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii. Conform punctajului acordat de Consiliul Superior al Magistraturii candidaților care au participat la concurs, punctajul acordat reclamantului Sergiu Furdui a constituit 12,90 puncte, care să referă anume la motivarea personală a candidatului și nu include și alte criterii. Respectiv, în urma cumulării rezultatelor etapelor concursului, care constă din rezultatul evaluării performanțelor, punctaj acordat de Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor și punctajul acordat de Consiliul Superior al Magistraturii, reclamantului-judecătorului Sergiu Furdui, a acumulat 92,90 puncte, fiind clasat pe locul 4 al punctajului final.

A relatat că, Sergiu Furdui, nu a întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi propus Parlamentului Republicii Moldova, în vederea numirii în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție. Or, la caz se reține că soluția membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, de a respinge solicitarea reclamantului de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, a fost emisă în urma examinării în cumul a materialelor, audierii candidaților și în rezultatul exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședință, fapt indicat expres în hotărârea contestată.

Astfel, sunt lipsite de suport mențiunile reclamantului precum că la desfășurarea concursului nu a fost luat în calcul principiul meritocrației, or acest principiu a fost apreciat de către autoritatea publică în cumul cu alte criterii stabilite de lege.

A mai susținut instanța de apel că, în hotărârea contestată a fost indicat expres că soluția membrilor Consiliului Superior al Magistraturii de a respinge solicitarea reclamantului de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, a fost emisă în urma examinării materialelor, audierii candidaților și în rezultatul exprimării votului membrilor Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședința respectivă. Or, reclamantul este în drept să conteste încălcarea unui drept al său, însă cu respectarea dreptului discreționar la vot al membrilor Consiliului Superior al Magistraturii. Or, lipsesc temeiuri de anulare a actului administrativ contestat, întrucât hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii reflectă rezultatele unui concurs organizat și desfășurat de Consiliul Superior al Magistraturii în baza regulamentului aprobat și în vederea suplinirii funcțiilor de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

Curtea de Apel Chișinău a respins ca neîntemeiate și declarative alegațiile reclamantului, Sergiu Furdui, precum că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, în partea respingerii numirii în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție a judecătorului Sergiu Furdui, nu este motivată și nu corespunde cerințelor de legalitate, or, în motivarea hotărârii contestate se conțin motive de fapt și de drept care ar justifica concluziile stipulate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii, conform prevederilor art. 118 și 119 din Codul administrativ.

A mai constatat instanța de apel că este declarativ și argumentul reclamantului precum că, hotărârea contestată nu conține nici datele caracteristice ce îl vizează pe Sergiu Furdui, ca cetățean, judecător și savant, iar astfel, cu certitudine se conturează caracterul arbitrar și inechitabil ale acestui act administrativ individual. Or, analizând hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, se atestă indicarea informației ce îl vizează pe Sergiu Furdui.

La 04 iulie 2022 Sergiu Furdui și avocatul Dumitru Buliga, au depus recurs nemotivat, iar la data de 21 octombrie 2022 au depus cerere de recurs motivată împotriva hotărârii instanței de fond, prin care au solicitat casarea hotărârii

instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că, prima instanță a respins acțiunea ca neîntemeiată și nu a luat în considerare motivele de fapt și de drept invocate în acțiune de către reclamant/recurent, fapt pentru care, hotărârea primei instanțe este ilegală și neîntemeiată. Consideră recurentul că actul administrativ individual, contestat este ilegal, prin care se aduce atingere gravă drepturilor fundamentale ale reclamantului, concluzie care se desprinde din ansamblul probelor de la dosar, a argumentelor și motivelor invocate în acțiunea depusă, inclusiv din normele de drept care guvernează speța dedusă judecătii.

A susținut că, potrivit art. 16 din Codul administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercițarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare. Potrivit art. 17 din Codul administrativ al RM, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă. La caz, dreptul vătămat al reclamantului constă în privarea lui în mod ilegal de posibilitatea de a fi promovat din funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, precum și, privarea reclamantului de dreptul de a munci în instanța ierarhic superioară, în situația în care reclamantul deși întrunește condițiile legale pentru promovare, nu a fost promovat printr-o hotărâre arbitrară, nemotivată și ilegală.

A relatat recurentul că, prin actul administrativ contestat, i-a fost vătămat dreptul fundamental la muncă și la protecția muncii prevăzut de art. 43 din Constituție. Astfel, în speță actul administrativ contestat fiind act administrativ individual defavorabil ilegal, prin care reclamantul este vătămat în drepturile sale prevăzute de Codul muncii, de Constituție, de Legea nr. 154/2012 privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor etc., norme și drepturi enumerate pe larg în cererea depusă inițial.

A menționat recurentul că, din textul hotărârii contestate se observă unicul motiv de nepromovare a acestuia în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, ca fiind simpla neîntrunire a numărului necesar de voturi din partea membrilor CSM prezenți la ședință, dintre care 5 membri au votat pro, iar 6 membri au votat împotriva, nefiind motivat sub nici o formă votul discreționar al acestora, în timp ce din partea descriptivă a hotărârii contestate se relevă, întrunirea de către reclamant a tuturor condițiilor de promovare la Curtea Supremă de Justiție. Prin urmare, se atestă că Consiliul Superior al Magistraturii nu și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege, iar această încălcare se materializează prin faptul că actul administrativ contestat a fost emis cu încălcarea procedurii stabilite, ceea ce poartă un caracter neproportional scopului urmărit, fapt ce denotă și ilegalitatea lui în fond.

A notat recurentul că, prima instanță neîntemeiat și ilegal a respins acțiunea înaintată, fiind ignorată situația de fapt dedusă judecătii și normele de drept aplicabile speței, iar circumstanțele și motivele de fapt și de drept invocate de reclamant drept temei al pretențiilor, prima instanță nu le-a apreciat sub nici o formă.

Or, consideră că hotărârea primei instanțe este ilegală și neîntemeiată care urmează a fi casată total.

La 05 martie 2024, Furdui Sergiu, a depus supliment la cererea de recurs, în care a invocat că, Hotărârea CSM din 22 septembrie 2020 privind concursul pentru suplinirea funcției de judecător la CSJ, în partea contestată, ca și Hotărârea CSP din 22 februarie 2024 privind alegerea Procurorului General, necesită a fi verificată și prin prisma punerii în balanță a interesului public respectat. Or, acțiunile membrilor CSM menționați, manifestate prin depunere neargumentată și vot controversat, pe lângă încălcarea drepturilor și intereselor legitime ale candidatului la funcție de judecător la CSJ Sergiu Furdui, umbrește imaginea și autoritatea organului de autoadministrare judecătorească, în așa mod, fiind afectat și interesul public.

La data de 25 noiembrie 2022, Consiliul Superior al Magistraturii, a depus referință prin care a solicitat declararea recursului depus de Sergiu Furdui și de avocatul Dumitru Buliga, inadmisibil, cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de apel.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct.1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul depus de Sergiu Furdui și de avocatul Dumitru Buliga, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) din Codul administrativ (în vigoare la data depunerii recursului), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat de către Curtea de Apel Chișinău la data de 20 iunie 2022, care a fost expediată recurentului la data de 23 iunie 2022 (f.d. 38,vol.2). Astfel, la data de 04 iulie 2022 recurentul a depus cerere de recurs nemotivată.

Alineatul (2) al art. 245 din Codul administrativ (în vigoare la data depunerii recursului), prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție

în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că copia deciziei motivate a instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 28 octombrie 2022 (f.d. 42, vol.2).

La data de 21 octombrie 2022, Sergiu Furdui și avocatul Dumitru Buliga, au depus recursul motivat împotriva deciziei din 20 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 43, vol.2).

Astfel, recursul depus de Sergiu Furdui și de avocatul Dumitru Buliga, împotriva deciziei din 20 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Sergiu Furdui și de avocatul Dumitru Buliga, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Conform art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii recursului, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a) - f).

Din analiza prevederilor citate, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, depus până la data de 01 septembrie 2023, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate la art. 246 alin. (2) din Codul administrativ ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul ne devolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii recursului. În consecutivitate,

motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Sergiu Furdui și de avocatul Dumitru Buliga, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cadrul examinării cauzei și cererea de apel, care au fost analizate de către prima instanță și Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate corespunzător.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Sergiu Furdui și de avocatul Dumitru Buliga.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Sergiu Furdui și de avocatul Dumitru Buliga, se declară inadmisibil.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc